

**UCHWAŁA NR XVI/389/20
RADY MIASTA KATOWICE**

z dnia 13 lutego 2020 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargi na uchwałę
Nr XLI/842/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie przystąpienia do
sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic
oraz uchwałę nr XXVIII/583/16 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniającą uchwałę
w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla
obszaru Śródmieścia Katowic**

Na podstawie art. 18 ust. 1, w związku z art. 101 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz.U. 2019 r., poz. 506 z późn. zm) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz.U. z 2019 r., poz. 2325)

**Rada Miasta Katowice
uchwała:**

§ 1. Przekazać do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach skargę Pełnomocnika Pana A.G. na uchwałę Nr XLI/842/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic oraz uchwałę nr XXVIII/583/16 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniającą uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic.

§ 2. Prawne i faktyczne argumenty odpowiedzi na skargę zawiera uzasadnienie do niniejszej uchwały.

§ 3. Wykonanie uchwały powierzyć Prezydentowi Miasta Katowice.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady Miasta
Katowice

Maciej Biskupski

Uzasadnienie

W dniu 27 kwietnia 2009 r. Rada Miasta Katowice podjęła uchwałę Nr XLI/842/09 w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic, a następnie uchwały zmieniające ww. uchwałę w zakresie załącznika graficznego: nr XLI/959/13 z dnia 30 października 2013 r. i nr XXVIII/583/16 z dnia 27 lipca 2016 r. Organ nadzoru w ustawowym terminie nie zgłosił zastrzeżeń co do treści ww. uchwał.

Pan A. G. (zwany dalej Skarżącym), w imieniu którego działa Pełnomocnik, pismem z dnia 12 września 2019 r. (wpływ do Urzędu Miasta Katowice w dn. 30 września 2019 r.) wezwał Radę Miasta Katowice o uchylenie uchwały Nr XLI/842/09 z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic oraz uchwały nr XXVIII/583/16 z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniającej ww. uchwałę. Wezwanie to zostało uznane za bezzasadne.

Następnie Skarżący na podstawie art. 101 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2019 r., poz. 506 z późn. zm.) złożył skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach na uchwałę Nr XLI/842/09 Rady Miasta Katowice z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic oraz na uchwałę nr XXVIII/583/16 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniającą uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic (pismo z dn. 23.12.2019 r., wpływ do Urzędu Miasta Katowice dn. 27.12.2019 r.). Do ww. pisma nie zostały dołączone załączniki. Na podstawie przepisów art. 54 §1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2019 r., poz. 2325) skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego zaniechanie lub działanie jest przedmiotem skargi.

W złożonej skardze Skarżący wnosi o stwierdzenie nieważności zaskarżonych uchwał, zarzucając zaskarżonym uchwałom naruszenie prawa materialnego cyt:

„- art. 1 ust. 2 pkt 7, art. 1 ust. 3 ustawy z dn. 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2018 r. poz. 1945, z późn. zm.) poprzez nieuwzględnienie podstawowych zasad planistycznych, a w szczególności poprzez nieuwzględnienie konstytucyjnie chronionego prawa własności skarżącego, a to prawa własności nieruchomości położonej w Katowicach (...) chronionego poprzez art. 21 ust. 1 Konstytucji RP oraz art. 1 ust. pkt 7, oraz nienależyte wyważenie interesu publicznego i interesu prywatnego;

- art. 64 ust. 3, art. 31 ust. 3, art. 7, art. 94, art. 21 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej w zw. z art. 6 list. 2 w zw. z art. 3 ust. 1 i 4 ust. 1 u.p.z.p. poprzez przekroczenie granic przysługującego gminie władztwa planistycznego i nadmierne ograniczenie uprawnień związanych z prawem własności nieruchomości położonych na terenie objętym planem, w szczególności, gdy wobec treści projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic wykonanie Zaskarżonych Uchwał doprowadzi do ingerencji w prawo własności skarżącego, a to działki (...) w ten sposób, iż w rezultacie projekt przewiduje jej częściowe odebranie właścicielowi.”

W treści uzasadnienia skargi Skarżący przedstawia także swoje wyjaśnienia podstaw złożenia rozpatrywanej skargi, opierając się głównie na ustaleniach sporządzanego projektu planu miejscowego. Podnosi także, że zgodnie z obecnym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego teren nieruchomości przeznaczony jest w całości na cele usługowe. Tutaj zaznaczyć należy, że wskazany obszar wbrew stwierdzeniu Skarżącego nie jest objęty żadnym miejscowym planem zagospodarowania przestrzennego.

Skarżący stwierdza, że: *„w wykonaniu i na podstawie zaskarżonych uchwał, Rada Miasta Katowice opracowała projekt przyszłej uchwały w sprawie uchwalenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla fragmentu obszaru Śródmieścia Katowic z dnia 24 sierpnia 2018 r. którym to projektem objęta została nieruchomość. W projekcie planu część nieruchomości została przeznaczona na cele placu publicznego”.*

Zważywszy na przedmiot składanej skargi oraz jej uzasadnienie stwierdzić należy co następuje.

Uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu miejscowego dla obszaru Śródmieścia Katowic została podjęta na podstawie art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2018 r., poz. 1945 z późn. zm.). W myśl tego przepisu uchwałę w sprawie przystąpienia do sporządzenia planu rada miasta podejmuje w celu ustalenia przeznaczenia terenów, w tym dla inwestycji celu publicznego oraz określenia sposobów ich zagospodarowania i zabudowy. Integralną częścią uchwały jest załącznik graficzny przedstawiający granice obszaru wskazanego do objęcia planem (ust. 2). Przywołana w treści wezwania uchwała nr XXVIII/583/16 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2016 r. dotyczy zmiany załącznika graficznego i jest jedną z dwóch uchwał zmieniających załącznik graficzny określający granice obszaru objętego planem.

Z treści art. 14 ust. 1 u.p.z.p. jednoznacznie wynika, że uchwała o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego jest uchwałą intencyjną, wyrażającą jedynie zamiar gminy uregulowania zasad zagospodarowania terenu w formie aktu prawa miejscowego (sama takim aktem prawa miejscowego nie jest). Zrealizowanie celu sporządzenia planu miejscowego następuje dopiero w dalszym stadium postępowania planistycznego, jakim jest uchwalenie planu miejscowego. Konsekwencją podjęcia uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego jest wyłącznie rozpoczęcie procedury związanej z powstaniem tego planu i określenie granic obszaru nim objętego.

Uchwała w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego ma charakter formalny, nie wywołuje skutków materialnoprawnych. Uchwała ta nie przesądza o przeznaczeniu jakiegokolwiek nieruchomości położonej w objętym nią obszarze, nie wypowiada się też w żaden sposób w kwestii możliwości zagospodarowania nieruchomości należących do ich właścicieli. Wyznacza jedynie obszar, który zostanie planem objęty. Ustalenia kwestionowanej uchwały (oraz uchwały zmieniającej ją) nie oddziałują zatem na wykonywanie prawa własności przez właścicieli (użytkowników wieczystych) nieruchomości objętych uchwałą w sprawie przystąpienia do sporządzenia planem, a tym samym na wykonywanie prawa własności.

Wobec powyższego **skargę** na uchwałę Rady Miasta Katowice Nr XLI/842/09 z dnia 27 kwietnia 2009 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic oraz uchwałę nr XXVIII/583/16 Rady Miasta Katowice z dnia 27 lipca 2016 r. zmieniającą ww. uchwałę **należy uznać za bezzasadną/bezpodstawną.**

Niezależnie od powyższego należy podkreślić, że uzasadnienie skargi oparte zostało o ustalenia sporządzanego projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic oraz ewentualne skutki uchwalenia ww. projektu. Skarżący przywołuje więc swój ewentualny przyszły interes prawny.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie stwierdził w wyroku z dnia 1 października 2013 r., sygn. akt I OSK 1209/13, że podmiot powołujący się na dyspozycję przepisu *art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, "(...) musi wykazać istnienie związku pomiędzy zaskarżoną uchwałą a jego konkretną, indywidualną sytuacją prawną. Musi udowodnić, że zaskarżona uchwała poprzez naruszenie prawa jednocześnie negatywnie wpływa na jego sferę prawo-materiałną (wynikającą z konkretnie wskazanego przepisu prawa materialnego), pozbawia go pewnych uprawnień albo uniemożliwia ich realizację. O powodzeniu takiej skargi przesądza wykazanie przez stronę skarżącą naruszenia przez organ konkretnego przepisu prawa materialnego, wpływającego negatywnie na jej sytuację prawną. Przy czym interes ten winien być bezpośredni i realny, aktualny, a nie przyszły, hipotetyczny lub ewentualny. Kryterium interesu prawnego, o którym mowa w art. 101 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym, musi być oceniane w płaszczyźnie materialno-prawnej i wymaga stwierdzenia związku między sferą indywidualnych praw i obowiązków strony skarżącej a zaskarżonym aktem."*

Wnioskując z powyższego, wskazanie to powinno obejmować również wskazanie konkretnego ustalenia skarżonego aktu. W związku z tym zastrzeżenia budzi sposób sformułowania zarzutów podnoszonych przez Skarżącego, który nie wyczerpuje dyspozycji art. 101 ustawy o samorządzie gminnym w rozumieniu, jakie wynika wprost z linii orzecznictwa Naczelnego Sądu Administracyjnego. Nie odnosi się bowiem wprost do konkretnej normy prawnej wyprowadzonej ze skonkretyzowanego przepisu prawa ale odnosi się do grup przepisów, które regulują określone części prowadzenia działalności planistycznej. *Skarżący błędnie przedmiotem skargi czyni sam fakt przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego co bezsprzecznie stanowi kompetencję rady gminy oraz jej zadanie własne. Tym samym Skarżący nie wykazał w sposób prawidłowy zaistnienia konkretnego naruszenia swojego interesu prawnego.*

Należy wskazać, że procedura sporządzenia projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic prowadzona jest zgodnie z trybem określonym w art. 17 u.p.z.p. Projekt ten nie był dotąd wykładany do publicznego wglądu, ponieważ nie została jeszcze zakończona procedura jego opiniowania i uzgadniania.

Projekt miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic sporządzany jest przez Wykonawcę planu wyłonionego w drodze zamówienia publicznego - firmę P.A. NOVA S.A. z siedzibą w Gliwicach, zgodnie z umową nr PP/10/2013 z dn. 12.09.2013 r. W umowie tej wskazano m.in., że praca zostanie wykonana zgodnie z procedurami i problematyką określoną w ustawie o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zarzut Skarżącego, że cyt: „umowa na wykonanie usługi o nazwie: „opracowanie projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla obszaru Śródmieścia Katowic oraz udział w czynnościach związanych z jego sporządzeniem” zawarta przez Gminę Katowice ze Spółką P.A. NOVA S.A z siedzibą w Gliwicach, w swej treści nie zobowiązuje wprost wykonawcy do respektowania zasad planistycznych wynikających z u.p.z.p., w tym do respektowania interesu prawnego przy zagospodarowaniu terenów należących do innych osób lub jednostek organizacyjnych niż Gmina m. Katowice” jest więc bezprzedmiotowy.

Skarżący wywodzi ponadto, iż: „Zaskarżone Uchwały, w swej treści w zakresie zasad, które powinny być stosowane przy sporządzaniu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego nie przewidują w ogóle odwołania się do ochrony prawa własności, choć art. 1 ust. 2 pkt 7 u.p.z.p. wprost wskazuje, iż w planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym uwzględnia się zwłaszcza prawo własności”. Jak wskazano we wstępie niniejszego uzasadnienia, zaskarżona została uchwała intencyjna Rady Miasta Katowice oraz jedna z uchwał ją zmieniających. Zakres przedmiotowy takiej uchwały nie wymaga odwołania do powszechnie obowiązujących przepisów prawa, w tym wybiórczo do prawa własności.

Reasumując - istotne błędy w ocenie okoliczności sprawy, ogólnikowy sposób sformułowania zarzutów oraz brak powiązania argumentów podnoszonych w uzasadnieniu z przedmiotem skargi, stoją w sprzeczności z obligatoryjnym wykazaniem rzeczywistego i konkretnego, a nie tylko potencjalnego naruszenia interesu prawnego Skarżącego. Mając to na uwadze należy stwierdzić, że złożona skarga jest bezpodstawna, a także nie spełnia wymogów ustalonych dla tej czynności prawnej regulacją art. 101 ustawy o samorządzie gminnym.